

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **T. K.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 6. 2023, č. j. KRPA-191184-15/ČJ-2023-000022-ZSV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 20 A 15/2023-56,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 20 A 15/2023-56, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2023, č. j. KRPA-191184-15/ČJ-2023-000022-ZSV, žalovaná podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajistila žalobce za účelem správního vyhoštění s tím, že doba zajištění se stanovuje na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji rozsudkem ze dne 28. 6. 2023, č. j. 20 A 15/2023-56, zamítl jako nedůvodnou. Městský soud ve věci rozhodl bez jednání.

[3] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, kterou následně doplnil. Kromě věcných námitek, které Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nerekapituluje, stěžovatel namítl, že městský soud ve věci rozhodl bez jednání, ačkoliv návrh na jeho nařízení byl součástí podané žaloby. I proto stěžovatel

navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátkou. Následně Nejvyšší správní soud shledal, že podaná kasační stížnost je přijatelná ve smyslu § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), a důvodná.

[5] Podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince a o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu soudu. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne podání žaloby nebo je-li to nezbytné. O tom musí být cizinec v rozhodnutí policie poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyrozumí o tom policii bezprostředně po vyhlášení rozsudku.*

[6] K rozhodnutí věci bez jednání městský soud v odstavci 26. napadeného rozsudku uvedl, že *„[v]e věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dnů ode dne podání žaloby nenavrhł nařazení jednání a žalovaný ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařazení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařazení jednání za nezbytné.“* Zvolený procesní postup městského soudu stěžovatel v kasační stížnosti napadl, neboť nařazení jednání v žalobě navrhoval, a to za účelem podrobnějšího zdůvodnění svého návrhu.

[7] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu městského soudu zjistil, že návrh na nařazení jednání součástí podané žaloby skutečně byl (část III. tučný odstavec). Městským soudem uvedený důvod k rozhodnutí věci bez jednání tedy nemá oporu ve spise.

[8] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře otázkou rozhodnutí věci bez jednání zabýval opakovaně. Jeho rozšířený senát v usnesení ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, uvedl, že *„[k]onání soudního jednání, které ústí do rozhodnutí o věci samé, je všeobecným pravidlem soudních řízení a základní součástí práva na spravedlivý proces. Rozhodnutí soudu bez předchozího jednání a přístupu účastníků k němu je pak výjimkou, která je odůvodněna zpravidla zájmy procesní ekonomie. V rozsudku ze dne 29. 11. 2005, č. j. 4 As 46/2004-58, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „[s]dělil-li žalobce před uplynutím zákonné dvoutýdenní lhůty, že trvá na nařazení jednání a soud přesto jednání nenařídil a rozhodl ve věci, došlo v řízení k vadě, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. To samo o sobě představuje naplnění důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., což vede ke zrušení rozsudku.“* Zmíněný rozsudek se sice zabýval obecnou právní úpravou obsaženou v § 51 s. ř. s., avšak podle Nejvyššího správního soudu jej lze vztáhnout i na právní úpravu obsaženou v zákoně o pobytu cizinců (§ 172 odst. 5 věta druhá).

[9] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že městský soud zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, což je

pokračování

důvodem pro zrušení napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Za této situace se již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů, aniž se mohl zabývat ostatními stěžovatelskými námitkami, v souladu s § 110 odst. 1 větou první před středníkem s. ř. s. rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude městský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku, a proto nařídí jednání a v novém rozhodnutí ve věci samé se v návaznosti na toto jednání znovu vypořádá se všemi uplatněnými žalobními body.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 větě první s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu